

اتیکت

قلق‌های آسانسور سواری!

آسانسور آمده که زندگی ما را آسان کند - البته که این کلمه فرانسوی است و واقعا ربطی به واژه آسان ندارد - ولی اگر چم‌وخمش را نشناسیم، اوضاع خیلی سخت و پیچیده می‌شود. مثلا دیده‌اید در مجتمع‌های تجاری و بیمارستان‌ها و اداره‌ها، آسانسور بین طبقه‌ها سر در گم است و هی بیخودی بالا و پایین می‌رود و آخرش هم نتیجه می‌گیریم «اگه از راه‌پله رفته بودم، زودتر می‌رسیدم»؟ آن فلش‌های بالا و پایین جلوی در، برای این است که چنین اتفاقی نیفتد؛ یعنی باید بسته به موقعیت آسانسور نسبت به طبقه‌ای که در آن هستیم، یکی از این دکمه‌ها را فشار بدهیم نه این که همین طوری پشت هم بالا و پایین را بز نیم. در آسانسور، حق تقدم با کسی است که می‌خواهد خارج شود؛ پس یا باید در طرفین بایستیم و راه را برایش باز کنیم یا برویم بیرون چون او متأسفانه نمی‌تواند بال بند و از روی سر مار د شود. یکی دیگر از چالش‌های آسانسوری، جهت‌ایستادن است؛ معمولا یکی پشت به بقیه می‌ایستد، یکی زل می‌زند به سقف، بقیه چشم در چشم هم در فاصله نیم‌سانتی‌هی به هم لیخنند معذب می‌زند. در ستش این است که همه رو به در بایستیم. اگر در حال صحبت با تلفن همراه هستیم، موقع وارد شدن به آسانسور یا از کسی که پشت خط است، خواهش می‌کنیم چند ثانیه منتظر بماند یا تلفن را قطع می‌کنیم و بعدا دوباره بهش زنگ می‌زنیم.

عجایب

طولانی‌ترین اقامت در فضا

فاطمه قاسمی | مترجم

« کریستینا کوک »، فضانورد ۴۱ ساله آمریکایی، ۳۲۸ روز را در ایستگاه فضایی گذراند و رکورد طولانی‌ترین سفر فضایی در یک پرواز را شکست. تا کنون هیچ زنی نتوانسته بود این قدر طولانی در فضا به سر ببرد. او به همراه دو همکارش به تازگی سالم به زمین بازگشتند. رکورد قبلی اقامت در فضا پیش از این متعلق به «یگی ویتسون» دیگر فضانورد آمریکایی بود که ۲۸۹ روز در فضا اقامت داشت. تنها چهار مرد توانسته‌اند مدت زمان بیشتری را به نسبت کریستینا کوک در فضا به سر ببرند. کوک در طول ۱۱ ماه اقامت اش در ایستگاه فضایی بین‌المللی موفق شد اولین راهپیمایی فضایی زنانه را هم انجام دهد.

کوتاه‌ترین ماموریت فضایی

حالا که به طولانی‌ترین اقامت فضایی اشاره کردیم، جالب است بدانید که «آلن شپارد»، نخستین آمریکایی بوده است که در سال ۱۹۶۱ یک ماموریت در ارتفاع ۱۸۵ کیلومتری زمین انجام داد و در فاصله ۴۸۶ کیلومتری از سایت محل پرتابش در فلوریدا، به زمین نشست. این ماموریت تنها ۱۵ دقیقه طول کشید. به این ترتیب شپارد موفق به ثبت رکورد کوتاه‌ترین پرواز فضایی شد. شپارد همچنین در سال ۱۹۷۱ موفق شد قدم به ماه بگذارد و در ۴۷ سالگی رکورد مسن‌ترین فردی را که روی یک جرم آسمانی دیگر قدم نهاده است، هم بشکند.

منابع: space، یورونیوز

بالتازار

اعداد چطور اختراع شدند؟

مریم ملی | روزنامه نگار علم

زندگی بدون وجود اعداد غیر قابل تصور است؛ مثلا فکر کنید نتوانید زمان را با یک عدد برای ساعت اعلام کنید یا نتوانید در بار مفهوم کوچکی و بزرگی اشیاء و مکان‌ها با اعداد توضیحی بدهید. پول، بدون اعداد معنایی ندارد و خیلی از فناوری‌هایی که امروز جزئی از زندگی معمولی ما شده‌اگر عددی وجود نداشت، اصلا اختراع نمی‌شدند. این اعداد که تا عمیق‌ترین سطوح زندگی ما وارد شده‌اند، از کجا پدیدایشان شد؟ شمارش قبل از اختراع اعداد وجود داشت، یعنی مثلا در بعضی قبایل افرادی بودند

کمیک

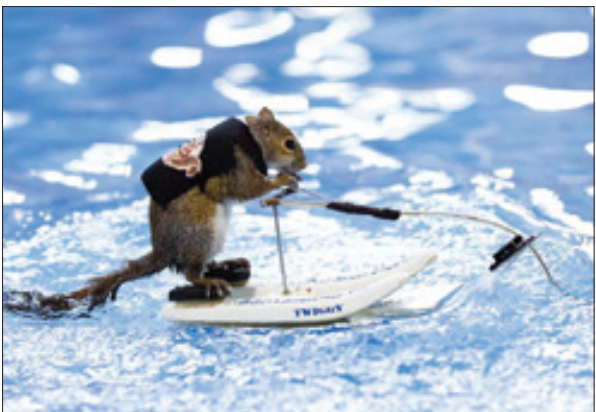
در بای جوگیری ساحل نداره!

متن و اجرا:

محمدپور - مرادی

کالری

سنجابی در حال اسکی روی آب، در جشنواره‌ای در کانادا
منبع: xinhuanet

بپرس تا بگم

توانایی‌هایم را به رخ بقیه می‌کشم

پسری ۱۲ ساله هستیم. در مدرسه هر کار نسبتا سختی که انجام می‌دهم و هر نمره خوبی که می‌گیرم، ناخودآگاه می‌خواهم آن را به رخ بقیه بکشم. اصلا دوست ندارم این قدر ریاکار باشم اما دست خودم نیست چه کار کنم؟

مرضیه خوش‌نیت | روان‌شناس تربیتی

تمایل به جلب توجه و ابراز وجود در همه انسان‌ها دیده می‌شود فقط میزان و شیوه بروزش در افراد مختلف متفاوت است؛ مثلا ممکن است یک نفر بار عایت قوانین جامعه و یک نفر با هنجار شکنی جلب توجه کند. یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های دوره نوجوانی، میل به «ابراز وجود» است. نوجوان‌ها سعی دارند هویت مستقل خود را به دیگران ثابت کنند و آمادگی‌شان برای ورود به جامعه را نشان بدهند. نوجوان در مرحله‌ای که سعی می‌کند خودش را بشناسد، تمایل دارد این شناخت را به دیگران هم بروز بدهد تا اعتماد و عزت‌نفس خود را تقویت کند. پس بخشی از میل ما به جلب توجه دیگران در این سن و سال، طبیعی است و وقتی ما را دچار مشکل می‌کند که ابراز وجود به خودنمایی تبدیل شود. ما به چه دلیلی به خودنمایی رو می‌آوریم؟

خودنمایی گاهی با تشویق دیگران شکل می‌گیرد؛ فرد تحت تأثیر واکنش‌های مثبت دیگران، یاد می‌گیرد که خود را بالاتر از بقیه بداند و ممکن است احساسات دیگران را در نظر نگیرد. در این شرایط، بهتر است در روابطش با دیگران تجدید نظر کند؛ یعنی با آن‌ها گفت‌وگوی صحیح برقرار کند. گفت‌وگوی صحیح یعنی فرد هم نظر خودش را بیان کند و هم نظر دیگران را بشنود و درک کند. عضویت در گروه و انجام کارهای گروهی در این زمینه بسیار موثر است؛ در گروه، اعتماد و عزت‌نفس فرد تقویت می‌شود و حقوق و احساسات دیگران را در می‌کند.

خودنمایی گاهی از آن جامی آید که فرد خود را کمتر از دیگران می‌بیند یا حس می‌کند دیگران او را دوست ندارند یا نقصی در خودش می‌بیند که با خودنمایی سعی می‌کند آن را بپوشاند. در این شرایط فرد باید سعی کند شناخت کاملی از خودش پیدا کند؛ یعنی نقاط قوتش را بشناسد و قبول کند که او هم مثل دیگران، ضعف‌ها و توانایی‌هایی دارد. برای رسیدن به این باور، لازم است خودش را با دیگران مقایسه نکند چون آدم‌ها با هم فرق دارند. این فرد می‌تواند در جمع‌های خانوادگی و دوستانه، توانایی‌هایش را ابراز کند؛ مثلا شعر بخواند، کار دستي هنرمندانه بسازد و....

بعضی خودنمایی‌ها به دلیل داشتن الگوی نامناسب در افراد شکل می‌گیرد. مادر دوره نوجوانی ارزش‌ها و رفتارهای مان را از طریق الگوبرداری از دیگرانی که برای مان مهم هستند، می‌آموزیم. الگوهای مناسب ما را در مسیر درست قرار می‌دهند. اگر به نظر می‌رسد رفتارهای نادرستی داریم، شاید وقت آن است که الگوهای مان را تغییر بدهیم.

شما هم می‌توانید سوالاتان را به شماره‌های بالای صفحه بفرستید تا به کمک کارشناسان به آن‌ها پاسخ بدهیم.

وفقا سلام!
«برای یک فرد بزرگ سال پیامی درباره جهانی که در آن زندگی می‌کنیم، بنویسید»؛ این فراخوان چهل‌ونهمین مسابقه نامه‌نگاریه که ویژه نوجوانان هاست. تا بیستم اسفند وقت دارین نامه دست‌نویس بهترین آثار برای شرکت در رقابت بین‌المللی به اتحادیه پستی جهانی ارسال میشن. اطلاعات بیشتر رو تو سایت خبرگزاری ایرنا بخونید.
شماره پیامک ۳۰۰۰۹۹۹
شماره تلگرام ۰۹۳۵۴۳۹۴۵۷۶
تلفن تحریریه ۰۵۱۳۷۶۳۴۰۰

صفحه نوجوانان

پکس می‌اندیشد. پکس از کودکی با آن‌ها زندگی کرده است و روش زندگی در جنگل را نمی‌داند. فکر تنهایی، سردرگمی و آوارگی رو بهار بیچاره یک لحظه هم پیتر را رها نمی‌کند؛ پس با به گذاشتن یادداشتی برای پدر بزرگ بار سفر می‌بندد و در جست‌وجوی پکس راهی می‌شود. این داستان دوست‌داشتنی را که برای نوجوان‌های ۱۲ سال به بالا نوشته شده، آقای «بهرنگ خسروی» ترجمه کرده و قیمت آن ۲۵ هزار تومان است. بخشی از کتاب را با هم می‌خوانیم.
«نه! پکس کنار جاده، درست همان جایی که او را رها کرده بودند، منتظرش می‌ماند. او حتما گرسنه‌اش می‌شد یا وحشت می‌کرد اما اتفاق بدی برای پکس نمی‌افتاد. بعد پیتر رو بهار را به خانه می‌آورد و این جادر کنار هم می‌مانند... با خود فکر کرد، این بار دیگر اجازه نمی‌دهد کسی آن‌ها را از هم جدا کند. این در دست‌ترین کار بود. او و پکس، هیچ‌وقت از هم جدایی نمی‌شوند».

با انگشتان‌شان حساب چیزهای مختلف را داشتند. آن‌ها انگشتان خود را یکی پس از دیگری می‌پستند و صدای معینی را تکرار می‌کردند و وقتی به پنج می‌رسیدند، می‌گفتند «دست». بعد شروع به بستن انگشتان دست دیگر خود می‌کردند تا به دودست برسند. برای یک یا دو بار ۲۰ دویا. اگر لازم بود باز هم بشمارند، از انگشتان دست‌وپای دیگری استفاده می‌کردند ولی این روش محدودیت‌هایی داشت و خوب بعد از مدتی انگشت برای شمارش کم می‌آمد. شمارش در قبیله‌ای بومی در «جاوه» اندونزی با یک دانه آغاز شد. در قبیله‌ای در «نیکا» در جنوب اقیانوس آرام هم افرادی بودند که از میوه برای شمارش اعداد خود استفاده می‌کردند. مردم بین‌النهرین اما حوصله‌ای علامت‌گذاری روی اشیاء را نداشتند به همین دلیل کمی خلاقیت به خرج دادند و نمادهای ساده‌ای اختراع کردند که نماینده تعداد خاصی باشد مثلا: (۷) برای نشان دادن ۱ و (>) برای نشان دادن عدد ۱۰ استفاده می‌شد. بنابراین، این علامت <<۷۷۷ عدد>> را نشان می‌داد. اعدادی که امروز با آن‌ها کار می‌کنیم جزء جدا نشدنی زندگی ما هستند، اولین بار در هند اختراع شدند. هزاران سال از زمانی که انسان‌ها شمارش را یاد گرفتند تا زمانی که اعداد را اختراع کردند طول کشید.